

Sygn. akt I C 90/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Przemysław Majkowski

Protokolant : sekr. Joanna Wołczyńska – Kalus

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2017 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko (...) SA w S.

o zapłatę

1. rentę należną małoletniej powódce W. G. od pozwanego (...) SA w S. w kwocie 2.047,00 (dwa tysiące czterdzieści siedem) zł podwyższa począwszy od dnia 15 maja 2015 r. do kwoty 7.987,00 (siedem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem) zł płatną z góry do rąk przedstawiciela ustawowego powódki Z. G. do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat,
2. zasądza od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powódki W. G. tytułem skapitalizowanej renty kwotę 163.800,00 (sto sześćdziesiąt trzy tysiące osiemset) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2015r. do dnia zapłaty,
3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
4. nie obciąża powódki W. G. kosztami procesu,
5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) SA w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 6.540(sześć tysięcy pięćset czterdzieści) zł tytułem obciążającej go części opłaty sądowej od uiszczenia, której powódka była zwolniona oraz kwotę 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł tytułem obciążającej go części wydatków w sprawie poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa,
6. koszty zastępstwa prawnego pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 90/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 07 kwietnia 2015 r. (data wpływu) pełnomocnik małoletniej powódki W. G. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego- matkę Z. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. o podwyższenie renty z tytułu zwiększonych potrzeb otrzymywanej przez powódkę od pozwanego z kwoty 2.047,00 zł do kwoty 6.597,00 zł płatnej miesięcznie do 10-tego dnia każdego następującego po sobie miesiąca, począwszy od 01 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 163.800 zł tytułem skapitalizowanej renty wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia następującego po 30-tym dniu od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od

pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw, (pozew k. 3-5).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. w S. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, (odpowiedź na pozew k. 127-129).

Pismem z dnia 25 stycznia 2017 r. (data wpływu) pełnomocnik powódki zmodyfikował żądania pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki tytułem renty na zwiększone potrzeby kwoty 12.388,20 zł od dnia 01 kwietnia 2015 r. płatnej co miesiąc z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, o wyłożenie z góry od pozwanego na rzecz powódki kosztów zakupu sprzęty rehabilitacyjnego w kwocie 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2017 r. tj. od dnia rozszerzenia powództwa wraz z siedmiodniowym okresem na doręczenie korespondencji pozwanemu do dnia zapłaty, (pismo pełnomocnika powódki k. 237-238).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 10 października 2010 r. w miejscowości M. doszło do wypadku komunikacyjnego, w przebiegu którego M. D., będąc w stanie nietrzeźwości, kierując samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) poruszając się z nadmierną prędkością 120 km/h, przy prędkości ograniczonej w miejscu wypadku do 40 km/h, i wykonując manewr wyprzedzania wbrew zakazowi wyprzedzania, uderzył w tył znajdującego się w trakcie manewru skrętu w lewo samochodu V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowanego przez Z. G.. W następstwie wypadku pasażerka pojazdu małaletnia powódka W. G. doznała następujących obrażeń ciała: urazu czaszkowo-mózgowego, obrzęku mózgu, krwawienia podpajęcznego, stłuczenia mózgu, złamania piramidy kości skroniowej prawej, złamania kości czołowej prawej, stanu po ewakuacji wodniaków przymózgowych prawostronnego i lewostronnego, śpiączki mózgowej. Pojazd sprawcy wypadku ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A., które na skutek zmian własnościowych zostało przejęte przez pozwanego (...) S.A. Powódka po wypadku została poddana specjalistycznemu leczeniu i wielu zabiegom rehabilitacyjnym. Bezpośrednio po zdarzeniu, do 31 stycznia 2011 r. była leczona na (...) w Klinice (...) w Ł. z rozpoznaniem: urazowy krwotok podtwardówkowy, stłuczenie i obrzęk mózgu, złamanie sklepienia podstawy czaszki, złamanie piramidy prawej kości skroniowej, złamanie prawej kości czołowej, krwiak prawej jamy bębnekowej. W badaniu TK głowy opisano mnogie ogniska stłuczenia i obrzęku mózgu z obecnością krwi w przestrzeni podpajęczynówkowej oraz złamania kości sklepienia i podstawy czaszki. Powódka Była leczona operacyjnie: wykonano drenaż zewnętrzny, następnie ewakuację wodniaka podtwardówkowego, implantację zastawki komorowo-otrzewnowej. Badaniem neurologicznym opisywano przetrwały stan wegetatywny z niedowładem spastycznym czterokończynowym. W okresie od dnia 31 stycznia 2012 r. do dnia 10 lutego 2012 r. powódka była leczona w Klinice (...) szpitala przy ul. (...) w Ł.. W okresie od 10 lutego 2012 r. do dnia 07 marca 2011 r. była leczona w Klinice (...) w Ł., gdzie postawiono diagnozę - rozpoznanie padaczki. W okresie od dnia 04 marca 2013 r. do dnia 07 marca 2013 r. powódka ponownie była leczona w wymienionej Klinice z rozpoznaniem padaczki lekoopornej. Według relacji rodziców miała napady wyłączania się i napady zwrotne. W skutek wypadku małaletnia powódka jest osobą leżącą, całkowicie niesamodzielną w spełnianiu podstawowych potrzeb życiowych i fizjologicznych. Wymaga stałej opieki osób trzecich, od których jest całkowicie uzależniona. Z powódką nie można nawiązać żadnego kontaktu, nie mówi, nie wykonuje poleceń. Wątpliwe jest czy widzi. Stwierdzono u niej czterokończynowy niedowład spastyczny. Znajduje się w stanie po ciężkim urazie czaszkowo-mózgowym z obrzękiem mózgu, krwotokiem podpajęczynówkowym, złamaniem kości piramidy kości skroniowej prawej, złamaniem kości czołowej, w stanie po obustronnej kraniektomii odbarczającej, po ewakuacji wodniaków przymózgowych prawostronnego i lewostronnego. U powódki występuje również wodogłowie wewnętrzne pourazowe leczone implantacją zastawki komorowo-otrzewnowej i zwichnięcie prawego stawu biodrowego. Małaletnia wymaga stałej, całodobowej opieki osób trzecich w celu zaspokojenia jej potrzeb życiowych i fizjologicznych. Musi pozostawać pod stałą opieką rehabilitanta, (dowód: kserokopia faktur i rachunków k. 10-24, dokumentacja medyczna powódki k. 25-34, kserokopia opinii do sprawy II K 260/11 k. 60-104,

pismo z (...) W. k. 150, pismo (...) w W. k. 152, pismo z NFZ k. 153-156, dokumentacja medyczna powódki k.196-197, pismo z (...) w W. k. 248, zeznania G. G. 00:34:34-00:50:23 w zw. z k. 250-250v).

W toku postępowania sąd przeprowadził dowody z opinii biegłych różnych specjalności. Biegły neurolog w sporządzonej przez siebie opinii stwierdził, że powódka w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 10 października 2010 r. doznała masywnego urazu czaszkowo-mózgowego z mnogimi ogniskami stłuczenia mózgu, krwawieniem podpajęczynówkowym, wodniakami przymózgowymi. W dacie sporządzania opinii biegły stwierdził objawy masywnego niedowładu czterokończynowego z masywnymi objawami psychoorganicznymi i padaczką. Zdaniem biegłego istnieją podstawy do orzeczenia 100% trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki orzeczanego zgodnie z pkt 9a tabeli uszczerbków (Dz.U.18.12.2002 r.). Z powodu padaczki istnieje konieczność dalszego leczenia farmakologicznego powódki. Koszt takiego leczenia wynosi w przybliżeniu 20 zł w skali miesiąca. Brak jest danych o innych lekach stosowanych u powódki z przyczyn neurologicznych. Powódka wymaga stałej przez 24 godziny na dobę opieki innych osób w celu zaspokajania swoich podstawowych potrzeb życiowych., (dowód: opinia biegłego z zakresu neurologii k. 158-159).

Biegły ortopeda w sporządzonej przez siebie opinii stwierdził, że oceniając stan zdrowia powódki z punktu widzenia jego specjalności stwierdzić należy, że w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 10 października 2010 r. powódka doznała masywnego urazu czaszkowo-mózgowego z licznymi złamaniami kości czaszki, stłuczeniem mózgu, krwawieniem podpajęczynówkowym, wodniakami przymózgowymi. Następstwem tego urazu jest niedowład czterokończynowy spastyczny z wtórnym skrzywieniem kręgosłupa, zwichnięciem stawu biodrowego, zniekształceniem kończyn górnych i dolnych. Powódka doznała trwałego uszczerbku zdrowia, który zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 18.12.2002r - punkt 5a-porażenie 4-kończynowe uniemożliwiające poruszanie się - ocenić należy na 100%. Powódka wymaga i będzie wymagała dalszego leczenia-do końca życia, rehabilitacji i zabiegów ortopedycznych. Zdaniem biegłego ocena kosztów takiego leczenia jest niemożliwa do oszacowania. Zabiegi wykonywane w ramach ubezpieczenia NFZ są bezpłatne. Jednak z uwagi na konieczność intensywnej rehabilitacji część leczenia odbywa się poza NFZ co generuje koszty takie jak w fakturach przedstawionych przez stronę powodową. Powódka wymaga opieki całodobowej tj. 24godziny na dobę - wymaga pomocy przy wszystkich czynnościach życiowych (toaleta, jedzenie, ubieranie). Powódka musi korzystać np. z wózka inwalidzkiego, ortez na kończyny górne i dolne, gorsetu ortopedycznego, obuwia ortopedycznego. (dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii-traumatologii k. 165-166).

Biegły z zakresu rehabilitacji medycznej w sporządzonej przez siebie opinii stwierdził, że oceniając stan zdrowia powódki z punktu widzenia jego specjalności podnieść należy, że powódka na skutek uczestnictwa w wypadku doznała następujących obrażeń ciała: urazu czaszkowo-mózgowego, obrzęku mózgu, krwawienia podpajęczynówkowego, stłuczenia mózgu, złamania piramidy kości skroniowej prawej, złamania kości czołowej prawej, stan po ewakuacji wodniaka podtwardówkowego, implantację zastawki komorowo-otrzewnowej. Powódka od czasu wypadku ma czterokończynowy niedowład spastyczny i jest osobą leżącą, całkowicie niesamodzielną, wymagającą stałej opieki osób trzecich. Nie można nawiązać z powódką żadnego kontaktu, nie mówi, nie spełnia żadnych poleceń, nie wiadomo czy widzi. W treści opinii biegły wskazał, że zasadne było korzystanie przez powódkę z prywatnej rehabilitacji, w tym z rehabilitacji w Ośrodku (...) S.A. w K., biorąc pod uwagę jej stan zdrowia oraz potrzebę zapewnienia powódce systematycznej rehabilitacji, tak aby stan zdrowia nie ulegał pogorszeniu. Zdaniem biegłego koszt rehabilitacji prywatnej powódki w warunkach domowych wynosi ok. 100 zł za godzinę rehabilitacji wraz z dojazdem, co w przeliczeniu 30 dni x 100 złotych daje kwotę 3000 złotych miesięcznie. Biegły wskazał, że powódka ze względu na swój stan zdrowia musi korzystać z przedmiotów ortopedycznych oraz środków pomocniczych i pomocy technicznych ułatwiających jej funkcjonowanie i rehabilitację. Zdaniem biegłego powódka powinna korzystać z: łóżka rehabilitacyjnego, z materaca przeciwodleżynowego, ortez, specjalnego wózka inwalidzkiego dla dzieci, stołu terapeutycznego do ćwiczeń, podnośnika pacjenta osób niepełnosprawnych, wózka kąpielowego, dodatkowego sprzętu rehabilitacyjnego (wałki, półwałki, materac do ćwiczeń, piłka rehabilitacyjna i inne). Nadto zdaniem biegłego należy przystosować dom do potrzeb niepełnosprawności powódki poprzez zniesienie barier architektonicznych. Powódka wymaga całodobowej opieki osoby trzeciej we wszystkich czynnościach dnia codziennego. Biegły podkreślił,

że powódka będąc osobą w stanie wegetatywnym jest całkowicie uzależniona od osób trzecich. (dowód: opinia biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej k. 181-187, opinia uzupełniająca z zakresu rehabilitacji k. 223-226).

Wyrokiem z dnia 03 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 109/11 Sąd Okręgowy w Sieradzu zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki W. G. kwotę 650.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lipca 2011 r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części. Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki W. G. kwotę 3.752,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrokiem z dnia 05 września 2014 r. w sprawie I ACa 315/14 Sąd Apelacyjny w Łodzi na skutek apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 03 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 109/11 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz W. G. kwotę 450.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lipca 2011 r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części, (dowód: wyrok SO w Sieradzu z dnia 03 grudnia 2013 r. w sprawie I C 109/11 k. 458 akt sprawy I C 109/11, wyrok SA w Łodzi z dnia 05 września 2014 r. w sprawie I ACa 315/14 k. 529 akt sprawy I ACa 315/14).

Decyzją z dnia 08 maja 2012 r. pozwany (...) S.A. w S. przyznał małoletniej powódce rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 2.200,00 zł pomniejszoną w kwotę 153,00 zł tytułem zasiłku pielęgnacyjnego otrzymywanego przez powódkę. Na świadczenie rentowe wypłacane przez pozwanego składa się kwota 1.680 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich, kwota 370 zł tytułem kosztów zakupu leków, kwota 370 zł tytułem kosztu zakupu pampersów oraz środków pielęgnacyjnych oraz kwota 150 zł tytułem kosztów do placówek medycznych. Pozwany do dnia wytoczenia powództwa wypłacił na rzecz powódki łącznie 600.000 zł, kwotę 20.194,89 zł tytułem kosztów zwrotu zakupu leków, środków higieny i dojazdów do placówek medycznych, kwotę 22.400 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich, kwotę 21.144 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu samochodu specjalistycznego, kwotę 1.125 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu wózka inwalidzkiego, kwotę 1.000 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu podnośnika, kwotę 7.400 zł tytułem kosztu zakupu urządzenia do rehabilitacji, (dowód: kserokopia decyzji (...) S.A. z dnia 08 maja 2012 r. k. 41, pismo pozwanego k. 42, 49-50, 52, 53, 58).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów w tym dołączonych akt szkody.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionuje swej odpowiedzialności za skutki wypadku jakiemu uległ powódka. Sporny natomiast jest zakres skutków, jakie poniosła W. G. oraz wysokość należnych jej z tego tytułu świadczeń. Ustalając zakres obrażeń jakich doznała powódka w wyniku opisanego powyższej wypadku, jak też aktualnie odczuwanych przez nią dolegliwości zdrowotnych, a także rokowań na przyszłość Sąd oparł się na dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy oraz opiniach biegłych lekarzy. Dowody te są ze sobą zbieżne i zgodne. Należy zauważyć, że w sprawie zasięgnięto opinii trzech biegłych sądowych (z zakresu neurologii, ortopedii, rehabilitacji medycznej). W ramach kontroli merytorycznej i formalnej opinii biegłych, Sąd nie dopatrył się nieprawidłowości pozwalających na odebranie złożonym opiniom przymiotu pełnowartościowego źródła dowodowego. Biegli wskazali bowiem wszelkie przesłanki przyjętego rozumowania, przedstawili także jego tok. Wnioski płynące z opinii przedstawione są klarownie i logicznie wynikają z przyjętych podstaw. Sąd nie dopatrył się błędów logicznych, niezgodności z życiowym doświadczeniem bądź też niespójności z pozostałym materiałem dowodowym. Sąd nie podzielił zarzutów pełnomocnika strony pozwanej do opinii biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej i tym samym nie znalazł żadnych podstaw do powoływania innego biegłego tej samej specjalności. Przypomnieć w tym miejscu należy, że dowód z opinii biegłego ma szczególny charakter, gdyż korzysta się z niego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Do dowodów tych nie mogą więc mieć zastosowania wszystkie zasady o prowadzeniu dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 k.p.c. W konsekwencji nie można przyjąć, że sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych czy też z opinii instytutu w każdym wypadku, gdy opinia złożona jest niekorzystna dla strony. W świetle art. 286 k.p.c. sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych biegłych lub z opinii instytutu, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wówczas, gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności. Jednocześnie zauważyć należy, że opinia biegłych nie podlega, jak dowód na stwierdzenie faktów, weryfikacji w oparciu o kryterium prawdy i fałszu, lecz poprzez pozytywne lub negatywne uznanie wartości rozumowania zawartego w opinii. Zatem, jeśli opinia biegłego nie zawiera niejasności, wewnętrznych sprzeczności ani luk, oparta została na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, biegły w

sposób należyty uzasadnił swoje wnioski (w szczególności przedstawił tok swego rozumowania w sposób poddający się kontroli pod względem logiki), a konkluzje opinii są konkretne i przekonujące oraz wynikają z przeprowadzonych przez biegłego czynności (np. badań) oraz toku rozumowania, to brak jest podstaw do uznania takiej opinii za nieprzydatną dla rozstrzygnięcia sprawy i przeprowadzania na podstawie art. 286 k.p.c. dodatkowego dowodu z opinii innych biegłych lub uzupełniającej opinii przez tego samego biegłego tylko z tej przyczyny, że strona postępowania nie zgadza się z treścią opinii. Fakt wydania niekorzystnej dla strony opinii oraz jej niezadowolenie z tego stanu rzeczy - nie stanowi podstawy do uzupełnienia postępowania dowodowego o opinię kolejnego biegłego (kolejnych biegłych). Podstawy takiego uzupełnienia nie stanowi także subiektywne przekonanie strony, że kolejna opinia pozwoli na udowodnienie korzystnej dla niej tezy, (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie III AUa 82/16 z dnia 30 czerwca 2016 r. LEX nr 2084117, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku I ACa 221/16 z dnia 29 czerwca 2016 r. LEX nr 2071265).

Sąd uwzględnił także zeznania ojca małoletniej G. G. w zakresie rodzaju obrażeń powódki, kosztów leczenia i opieki gdyż są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i stanowią logiczną całość. W ocenie Sądu, dowody uznane za wiarygodne w opisanym konfiguracji, tworzą łańcuch dowodów niesprzecznych wewnątrznie i pozwalają na ustalenie stanu faktycznego w stopniu wystarczającym dla jednoznacznego wyrokowania w sprawie, przy wysnuwaniu wniosków zgodnych z zasadami logicznego rozumowania i opartych na doświadczeniu życiowym.

Pozwany nie kwestionował okoliczności zaistnienia wypadku komunikacyjnego w którym szkodę poniosła powódka. Kwestionował jedynie wysokość tej szkody. Natomiast wobec treści art. 11 kpc nie ma potrzeby czynienia ustaleń co do odpowiedzialności pozwanego, który o czym wyżej wskazano, nie kwestionował swojej odpowiedzialności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Pełnomocnik małoletniej powódki swoje roszczenie wywodzi z treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia, przy czym z art. 36 ust. 1 powyższej ustawy wynika, że odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Zgodnie z art. 444 § 1 i 2 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostawał fakt zaistnienia w dniu 10 października 2010 r. wypadku, w którym poszkodowanym została małoletnia powódka W. G.. W świetle dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie niewątpliwa jest odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. (następcy prawnego (...) S.A.), jako ubezpieczyciela, za następstwa powyższego wypadku. Pozwany dotychczas nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. W świetle zaproponowanych przez stronę powodową dowodów w postaci rachunków oraz faktur za zakup środków farmakologicznych, za rehabilitację, za dojazdy do placówek medycznych, za pobyty w ośrodku rehabilitacyjnym bezspornym pozostaje, że przyznana przez pozwanego decyzją z dnia 08 maja 2012 r. i wypłacana renta z tytułu

zwiększonych potrzeb w wysokości 2.047 zł jest zbyt mała i nie odpowiada kwotom rzeczywiście poniesionym przez stronę powodową. Na zasadność całodobowej opieki nad powódką, zakupu środków farmakologicznych, przedmiotów ortopedycznych, poddawania małoletniej powódki regularnej prywatnej rehabilitacji zwrócili uwagę w swych opiniach wszyscy powołani w niniejszej sprawie biegli sądowi. Biegły z zakresu rehabilitacji medycznej podał, że biorąc pod uwagę stan zdrowia powódki oraz potrzeba zapewnienia powódce systematycznej rehabilitacji, tak aby stan zdrowia nie pogarszał się a ulegał poprawie, zasadne było korzystanie przez powódkę z prywatnej rehabilitacji w tym z rehabilitacji w Ośrodku (...) S.A. w K.. Biegły neurolog oraz biegły ortopeda-traumatolog również w swych opiniach stwierdzili, że ich zdaniem powódka wymaga stałej przez 24 godziny na dobę opieki innych osób w celu zaspokajania swoich podstawowych potrzeb życiowych, że powódka wymaga i będzie wymagała dalszego leczenia do końca życia - rehabilitacji, zabiegów ortopedycznych. Biegli z dziedziny neurologii oraz ortopedii i traumatologii zgodzili się z wcześniej przywołaną opinią biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej i nadmienili, że powódka musi korzystać np. z wózka inwalidzkiego, ortez na kończyny górne oraz dolne, gorsetu ortopedycznego, obuwia ortopedycznego i innego sprzętu ortopedycznego i rehabilitacyjnego. Podstawę zasądzenia na rzecz powódki renty wyższej wysokości stanowi zwiększenie potrzeb, wyrażające się w przyszłych powtarzających się stałych wydatkach, obejmujących między innymi konieczną opiekę, rehabilitację, pielęgnację, koszty przejazdu do lekarzy i na rehabilitację, koszty zakupu leków, sprzętu medycznego i ortopedycznego. W takim przypadku wystarczające jest wykazanie przez poszkodowanego istnienia zwiększonych potrzeb. Na usprawiedliwione wydatki na leczenie, opiekę, rehabilitację, usprawnianie i czynienie udogodnień w codziennym funkcjonowaniu W. G. składają się koszty zakupu lekarstw, środków higienicznych (podkłady, pieluchy, ręczniki, waciki, kremy, maści, oliwki, pudry, zasyпки, mydła, szampony), koszty opieki (sprawowanej przez osoby najbliższe). Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego małoletnia powódka korzysta z pomocy matki przez 24 godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu W pozwie strona powodowa żądała świadczenia za 12 godzin opieki dziennie. Za 12 godzin opieki dziennie matka dziecka otrzymuje od Skarbu Państwa świadczenie z tytułu rezygnacji z zatrudnienia na W. G. w kwocie 1.200 zł. Strona powodowa na podstawie pisma z (...) w W. określiła wynagrodzenie za godzinę opieki na poziomie 16,44 zł brutto. Ponieważ opieka ta w niniejszym przypadku świadczona jest przez osobą najbliższą (matkę dziecka) powoduje to, iż zasadne jest uwzględnienie kwoty netto wynagrodzenia na poziomie 12,00 zł ($16,44 \times 77\% = \text{ok. } 12 \text{ zł}$). Mając na uwadze powyższe dzienny koszt opieki nad małoletnią powódką wynosi 144 zł ($12 \text{ h} \times 12 \text{ zł} = 144 \text{ zł}$), zaś miesięczny koszt 4.320 zł ($144 \text{ zł} \times 30 = 4320 \text{ zł}$). Powódka od wypadku znajduje się pod stałą opieką fizjoterapeutyczną, rehabilitowana jest codziennie, a koszt rehabilitacji biegły określił na 100 zł za godzinę, co daje kwotę 3.000 zł miesięcznie ($100 \text{ zł} \times 30 \text{ dni} = 3.000 \text{ zł}$ miesięcznie). Do powyższych kwot doliczyć należy wyliczone i wskazane przez pozwanego kwoty: 150 zł tytułem kosztów dojazdu do placówek medycznych oraz kwotę 370 zł tytułem kosztów zakupu leków i środków pielęgnacyjnych. W oparciu o powyższe Sąd łącznie ustalił wysokość miesięcznej renty należnej od pozwanego na rzecz małoletniej W. G. na poziomie 8.140 zł ($4.320 \text{ zł} + 3.000 \text{ zł} + 150 \text{ zł} + 370 \text{ zł} = 8.140 \text{ zł}$). Ponieważ strona powodowa jak sam zaznaczyła otrzymuje od Skarbu Państwa zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł miesięcznie Sąd ostatecznie ustalił wysokość renty miesięcznej należnej powódce od pozwanego (...) S.A. na kwotę 7.987 zł. pomniejszoną o kwotę zasiłku. Żądanie strony powodowej ponad wskazaną powyżej kwotę z przyczyn wskazanych powyżej należało oddalić.

Reasumując, Sąd uznał za zasadne roszczenie pełnomocnika powódki W. G. w zakresie renty uzasadnionej zwiększonymi potrzebami powódki związanymi z jej leczeniem, rehabilitacją i opieką, a wysokość świadczeń rentowych Sąd ustalił na kwotę 7.987 zł – uznając tę kwotę za odpowiednią według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Na wskazaną sumę składają się kwoty: 4.320 zł koszty opieki nad małoletnią, 3.000 zł koszty rehabilitacji, 370 zł wydatki na leki i środki higieniczne oraz pielęgnacyjne i 150 zł tytułem kosztów dojazdu do placówek medycznych. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, iż renta we wskazanej kwocie jest odpowiednia i uwzględnia wszystkie zwiększone potrzeby małoletniej W. G.. Sąd zasądził świadczenie rentowe we wskazanej wysokości począwszy od dnia 15 maja 2015 r. czyli od daty wysłania przez pozwanego odpowiedzi na pozew. Powód nie wzywał wcześniej pozwanego do zapłaty, a pozew złożył w dniu 31 marca 2015 r. ale samo złożenie nie stanowi o prawie do żądania odsetek bo strona pozwana nie wiedziała o roszczeniu.

Natomiast za okres od trzech lat wstecz przed wytoczeniem powództwa Sąd zasądził skapitalizowaną rentę w kwocie 163.800 zł zgodnie z żądaniem pozwu. Renta należna powódce zgodnie z poczynionymi powyżej wyliczeniami jest

wyższa, ale zaznaczyć należy, że strona powodowa nie rozszerzyła powództwa w zakresie roszczenia o zasądzenie renty skapitalizowanej i Sąd zgodnie z brzmieniem art. 321 k.p.c. nie mógł zasądzić ponad żądanie pozwu. Odsetki ustawowe od skapitalizowanej renty zasądzono od dnia 16 maja 2015 r. czyli od dnia następującego po 30-tym dniu od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty.

Sąd nie uwzględnił roszczenia strony powodowej o wyłożenie z góry przez pozwanego na rzecz powódki kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2017 r. tj. dnia rozszerzenia powództwa tytułem kosztów zakupu sprzętu rehabilitacyjnego. Przede wszystkim strona powodowa w oparciu o dokumentację medyczną nie wykazała konieczności zakupu żądanego sprzętu oraz nie przedłożyła ofert sprzedaży, z których jednoznacznie wynikałoby, iż wartość tego sprzętu odpowiada żądanej kwocie. Mając na uwadze powyższe powództwo w pozostałym zakresie należało oddalić.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania powódki W. G. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu. Zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W odniesieniu do zasady słuszności zawartej w art. 102 k.p.c. określone zostały przesłanki, których zaistnienie warunkuje możliwość obciążenia strony przegrywającej jedynie częścią kosztów albo nieobciążania jej w ogóle tymi kosztami. Obejmują one wystąpienie w sprawie wypadków szczególnie uzasadnionych, które powodują, że zasądzenie kosztów na rzecz wygrywającego przeciwnika w całości, a nawet w części, byłoby sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Podkreślić przy tym należy, że wskazany przepis nie precyzuje pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawiając w tym zakresie, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi orzekającemu swobodę oceny (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2013 r., IV CZ 61/13). Zgodnie z poglądami doktryny i orzecznictwa jako okoliczności brane pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu wskazuje się na te związane z samym przebiegiem postępowania, jak przedawnienie roszczenia, charakter dochodzonego roszczenia, jego znaczenie dla strony, okoliczność, iż strona przegrywająca znajduje się w wyjątkowo trudnej sytuacji majątkowej, a wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o słuszności dochodzonego roszczenia, natomiast strona wygrywająca korzystała ze stałej obsługi prawnej i nie poniosła dodatkowych nakładów na prowadzenie procesu, ale także leżące poza procesem, dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2011 r., I CZ 13/11, wyrok Sądu Najwyższego z 17 listopada 1972 roku, I PR 423/72, uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2013 r., I CZ 183/12). Zakwalifikowanie konkretnego przypadku jako "szczególnie uzasadnionego" wymaga rozważenia całokształtu okoliczności sprawy łączących się z charakterem żądania poddanego pod osąd, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego. Dokonując rozstrzygnięcia w zakresie obowiązku zwrotu kosztów procesu, Sąd wziął pod uwagę dwa aspekty: sytuację majątkową i zdrowotną małoletniej powódki, oraz charakter wysuniętego żądania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. i uwzględniając wynik postępowania (pozwany przegrał proces w 60 %) nakazano pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 6.540 zł (60 % x 10.900 zł= 6.540 zł) tytułem części opłaty sądowej od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona oraz kwotę 750 złotych (60 % x 1.250,02 zł= 750 zł) tytułem zwrotu części wydatków w sprawie poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa. Sąd nie obciążył przy tym powódki pozostałymi kosztami postępowania bowiem nadal nie ustały okoliczności stanowiące podstawę całkowitego zwolnienia jej od kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie. Z uwagi na fakt, że obie strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, należało na podstawie art. 100 k.p.c. znieść koszty zastępstwa prawnego pomiędzy stronami.